

Bezinning 278: U bent de Zoon van God 1

Matteus 14,22-33 = 19° zondag A-jaar

Het Woord

Meteen daarna gelastte Hij de leerlingen in de boot te stappen en alvast vooruit te gaan naar de overkant, Hij zou ook komen nadat Hij de mensen had weggestuurd. Toen Hij hen weggestuurd had, ging Hij de berg op om er in afzondering te bidden. De nacht viel en Hij was daar helemaal alleen. De boot was intussen al vele stadiën van de vaste wal verwijderd en werd, als gevolg van de tegenwind, door de golven geteisterd. Tegen het einde van de nacht kwam Hij naar hen toe, lopend over het meer. Toen de leerlingen Hem op het meer zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: 'Een spook!' en schreeuwden het uit van angst. Meteen sprak Jezus hen aan: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!' Petrus antwoordde: 'Heer, als U het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' Hij zei: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekte Jezus zijn hand uit, Hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?' Toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen. In de boot bogen de anderen zich voor Hem neer en zeiden: 'U bent werkelijk Gods Zoon!'

Een woord bij het Woord

Dit verhaal ademt geheel en al het geloof in de verrijzenis van Jezus uit. Jezus maakt zich los van de vele mensen en gaat omhoog, de berg op, in Gods nabijheid. Daar aanbidt Hij zijn Vader, de Heer van leven en dood, de Schepper die Hem na zijn dood herschapen heeft. Ondertussen vaart de boot van de Kerk verder, de wind tegen. Hoe herkenbaar in onze dagen.

En juist in het diepste punt van de nacht, als het licht doorbreekt, verschijnt Hij, die het Licht is voor de wereld. Maar het blijft moeilijk de verrezen Heer te herkennen. Ze menen een spook te zien, Petrus twijfelt: 'Als U het bent' en Jezus noemt hem een kleingelovige. Maar de Heer openbaart zich als 'Ik ben', Gods eigennaam.

Petrus wil dan over het water gaan, dat wil zeggen, over de dood heen, net zoals Jezus over de dood heen wandelt. Ja, Jezus gaat in op Petrus' verlangen en erkent zo de juistheid van die wens. De uitnodiging klinkt pijnlijk eenvoudig, met slechts een woord: 'Kom!' Zolang Petrus naar de verrezen Heer kijkt, gaat het goed, let hij op de wind en de golven, dan zinkt hij.

In zijn diepe angst vindt hij echter de veerkracht om zich tot Christus te wenden. Hij gebruikt daarvoor liturgische woorden: 'Kyrie eleison – Heer, ontferm U'. Met deze angstkreet, gericht tot de verrezen Heer, gaat Petrus ons voor in gebed. We klampen ons met hem vast aan Christus. En Hij trekt ons omhoog uit het lijden, uit de dood.

Wanneer de Heer in de boot stapt en omdat Hij bij de leerlingen aan boord gaat, wordt het rustig en stil. Hij brengt de sjalom. En de leerlingen aanbidden nu hun God, Jezus Christus, de Zoon van de Vader.

Het Woord in mijn leven

Maak ik mij vaak genoeg en voldoende lang los van de mensen om te vertoeven in Gods nabijheid? Aanbid ik God, Vader, Zoon, Heilige Geest? Erken ik de komst van de verrezen Heer in mijn leven, in het leven van de Kerk? Waaraan erken ik Hem? Wat veroorzaakt diepe angst in mij? Doet angst mij naar buiten springen, naar de Heer toe, om Hem om zijn hulp te schreeuwen? Belijd ik Jezus als de Zoon van God?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, Gij zijt verrezen.
Gij zijt thuis bij de Vader,
die Gij aanbidt.
En toch blijft Gij ook aanwezig
bij ons, hier op aarde.
Altijd weer nodigt Gij ons uit
om bij U te komen,
in de andere dimensie,
aan de overkant
van ons aards bestaan.
Gij ziet onze angst en twijfel.
Gij haalt ons omhoog
uit elke stormwind,
uit het water van de dood.
Leer ons hoe Gij ons de hand reikt,
hoe we ons kunnen vastklampen aan U
en U mogen aanbidden
als de Zoon van God. Amen.

© Eric Haelvoet 2014